

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาดินสุรินทร์ ให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ปูด้วยการหล่อແນບ และเพื่อให้การวิจัยดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงได้ลำดับขั้นตอนของการวิจัยดังรายละเอียดเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. วัตถุดิบที่ใช้ในการวิจัย และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย
3. สถานที่และระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง
4. การดำเนินการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุดิบที่ใช้ในการวิจัย และกลุ่มตัวอย่าง

1. วัตถุดิบที่ใช้ในการวิจัย

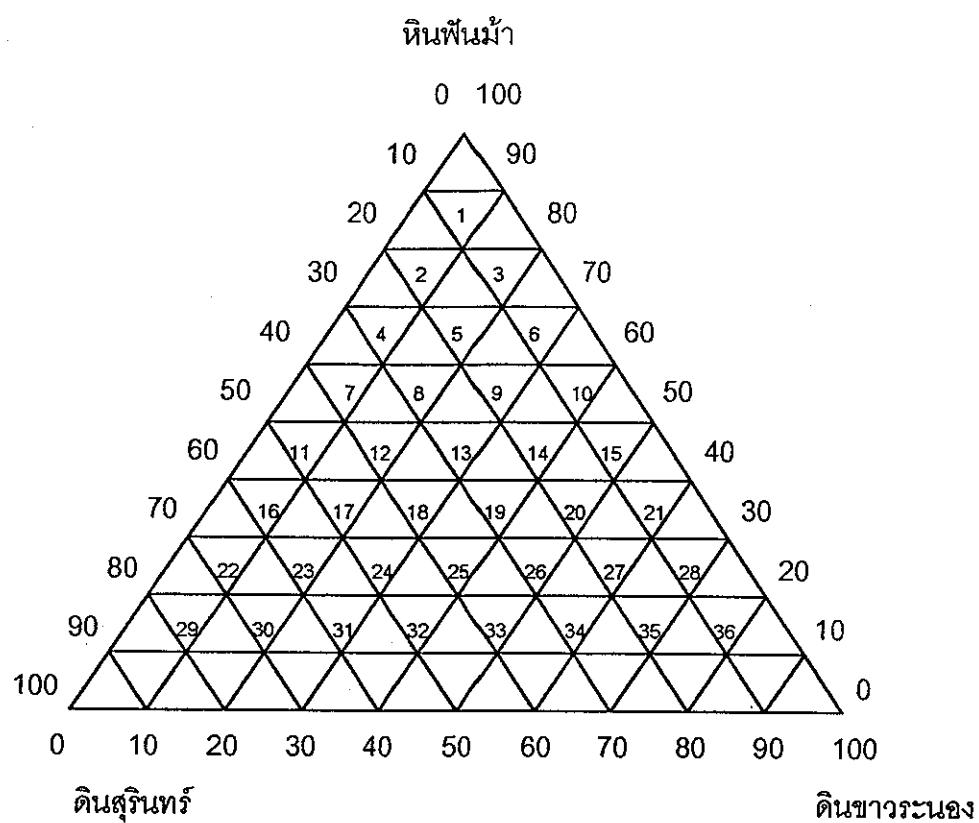
1.1 วัตถุดิบที่ใช้ในการทำเนื้อดินปืน ใช้ส่วนผสมของดินบ้านใหม่ ตำบลตะระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์, ดินขาวะนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง, หินฟันม้า จังหวัดตาก

1.2 วัตถุดิบที่ใช้ทำเนื้อดินปืน ใช้ส่วนผสมของดินบ้านน้ำคล้ำ ตำบลน้ำคล้ำ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์, ดินขาวะนอง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง, หินฟันม้า จังหวัดตาก

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ดินสุรินทร์แหล่งบ้านใหม่ ดินสุรินทร์ แหล่งบ้านน้ำคล้ำ และขัตราส่วนผสมของเนื้อดินปืน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยทำการเลือกส่วนผสมแบบเจาะจง จากตารางสามเหลี่ยมด้านเท่า โดยแต่ละกลุ่มนี้มีส่วนผสมดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เลือกส่วนผสมแบบเจาะจงจากตารางสามเหลี่ยมด้านเท่า ประกอบไปด้วย ดินสุรินทร์แหล่งบ้านใหม่ ดินขาวะนอง และหินฟันม้า จำนวน 36 จุด

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เลือกส่วนผสมแบบเจาะจงจากตารางสามเหลี่ยมด้านเท่า ประกอบด้วย ดินสุรินทร์แหล่งบ้านน้ำคล้ำ ดินขาวะนอง และหินฟันม้า จำนวน 36 จุด

ตาราง 10 แสดงจำนวนสูตรส่วนผสมเนื้อดินเป็นในแต่ละแหล่ง

จากการเลือกกลุ่มทดลองดินสูรินทร์ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม จะได้กลุ่มทดลองแหล่งละ 36 ตัวอย่าง รวมทั้งหมดจะได้กลุ่มทดลอง 72 ตัวอย่าง ซึ่งในแต่ละตัวอย่างจะรวมกันเป็นเม็ดเท่ากับ 100 เปอร์เซ็นต์ ดังแสดงในตาราง 11 และตาราง 12

ตาราง 11 แสดงส่วนผสมเนื้อดินปืนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยดินสูรินทร์แหล่งบ้านใหม่ ดินขาวะนอง และหินฟันแมว

เนื้อดินปืนหมายเลข	配比ของส่วนผสมของเนื้อดินปืน		
	ดินบ้านใหม่	หินฟันแมว	ดินขาวะนอง
1	10	10	80
2	10	20	70
3	20	10	70
4	10	30	60
5	20	20	60
6	30	10	60
7	10	40	50
8	20	30	50
9	30	20	50
10	40	10	50
11	10	50	40
12	20	40	40
13	30	30	40
14	40	20	40
15	50	10	40
16	10	60	30
17	20	50	30
18	30	40	30
19	40	30	30
20	50	20	30
21	60	10	30
22	10	70	20
23	20	60	20

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อดินปืนหมายเลข	เปอร์เซ็นต์ส่วนผสมของเนื้อดินปืน		
	ดินบ้านใหม่	หินฟันม้า	ดินขาวะนอง
24	30	50	20
25	40	40	20
26	50	30	20
27	60	20	20
28	70	10	20
29	10	80	10
30	20	70	10
31	30	60	10
32	40	50	10
33	50	40	10
34	60	30	10
35	70	20	10
36	80	10	10

ตาราง 12 แสดงส่วนผสมเนื้อดินปืนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ซึ่งประกอบด้วยดินศรีวิทย์เหล่งบ้าน
น้ำคล้ำ ดินขาวะนอง และหินพ่นมา

เนื้อดินปืนหมายเลข	පෙරෝට්ස්‌ස්වන්‌යේම් තොරතුරු		
	ดินบ้านน้ำคล้ำ	หินพ่นมา	ดินขาวะนอง
1	10	10	80
2	10	20	70
3	20	10	70
4	10	30	60
5	20	20	60
6	30	10	60
7	10	40	50
8	20	30	50
9	30	20	50
10	40	10	50
11	10	50	40
12	20	40	40
13	30	30	40
14	40	20	40
15	50	10	40
16	10	60	30
17	20	50	30
18	30	40	30
19	40	30	30
20	50	20	30
21	60	10	30
22	10	70	20
23	20	60	20

ตาราง 12 (ต่อ)

เนื้อดินปั้นหมายเลข	เบอร์เซ็นต์ส่วนผสมของเนื้อดินปั้น		
	ดินบ้านน้ำคล้ำ	หินพื้นแม่น้ำ	ดินขาวะนอง
24	30	50	20
25	40	40	20
26	50	30	20
27	60	20	20
28	70	10	20
29	10	80	10
30	20	70	10
31	30	60	10
32	40	50	10
33	50	40	10
34	60	30	10
35	70	20	10
36	80	10	10

3 ตัวแปรที่ศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรไว้ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ดินสูรินทร์แหล่งบ้านใหม่ ตำบลตะระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ดินสูรินทร์แหล่งบ้านน้ำคล้ำ ตำบลท่าตูม อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ และส่วนผสมของเนื้อดินปั้นระหว่างดินบ้านใหม่ ดินขาวะนอง หินพื้นแม่น้ำ จำนวน 36 ตัวอย่าง (ดังแสดงจากตาราง 11) ส่วนผสมของเนื้อดินปั้นระหว่างดินบ้านน้ำคล้ำ ดินขาวะนอง หินพื้นแม่น้ำ จำนวน 36 ตัวอย่าง (ดังแสดงจากตาราง 12)

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 คุณสมบัติทางกายภาพของเนื้อดินปั้นก่อนการเผา

3.2.1.1 การทดสอบของเนื้อดินเมื่อแห้ง

3.2.1.2 ความแข็งแรงก่อนการเผา

- 3.2.2 คุณสมบัติทางกายภาพหลังการเผา
 - 3.2.2.2 การหดตัวของเนื้อดินหลังการเผา
 - 3.2.2.2 ความแข็งแรงหลังการเผา
 - 3.2.2.3 การดูดซึมน้ำ
 - 3.2.2.4 สีของเนื้อดินที่ปรากฏหลังการเผา
- 3.2.3 คุณสมบัติทางเคมี
 - 3.2.4 ความเหมาะสมในการเข้าสูญเสียด้วยวิธีการสกัดแบบ
 - 3.2.4.1 ปริมาณน้ำที่ใช้ผสมในเนื้อดินบัน
 - 3.2.4.2 ปริมาณสารช่วยกระจายลักษณะตัว
 - 3.2.4.3 การไหลตัว
 - 3.2.4.4 อัตราการหล่อ

เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. เครื่องมือและอุปกรณ์ ประกอบไปด้วย
 - 1.1 เครื่องบดผสมดิน
 - 1.2 เครื่องบดผสมเคลือบ
 - 1.3 เตาเผาไฟฟ้า หรือเตาแก๊ส พร้อมทั้งเครื่องวัดอุณหภูมิ
 - 1.4 เครื่องทดสอบความแข็งแรง
 - 1.5 เครื่องวัดขนาด
 - 1.5.1 เครื่องชั่งไฟฟ้าแบบดิจิตอล ทศนิยม 2 ตำแหน่ง
 - 1.5.2 ตะแกรงคัดขนาด เบอร์ 100 เมช
 - 1.5.3 กระบวนการ
 - 1.6 แบบพิมพ์ทดลอง
 - 1.7 เครื่องกวนน้ำดิน
2. วัตถุดิบที่ใช้ในการทดลอง ประกอบไปด้วย
 - 2.1 ดินบ้านใหม่ ตำบลตะรัสสิ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
 - 2.2 ดินบ้านน้ำค้ำ ตำบลท่าตูม อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

2.3 ดินขาวะน่อง

2.4 หินฟันม้า

สถานที่และระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

สถานที่ใช้ทำการทดลองการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถานที่ในการทดลอง 4 แห่ง คือ

1. โรงฝึกงานภาควิชาเชรามิกส์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏสุรินทร์ ตำบลนอกเมือง จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งใช้ในการเตรียมวัสดุดิบ
2. โรงฝึกงานปูร์แกรนด์ช่างเชรามิกส์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก ใน การทดลองสอบคุณสมบัติทางกายภาพ และผลิตภัณฑ์ทดลอง
3. โรงฝึกงานภาควิชาเชรามิกส์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏสุรินทร์ กำแพงเพชร ใน การทดลองสอบคุณสมบัติทางกายภาพ
4. โรงฝึกงานสาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยเกรียง พิษณุโลก ใน การวิเคราะห์ข้อมูล
5. ระยะเวลาที่ทำการทดลอง ใช้ระยะเวลาตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2540 ถึงมีนาคม 2541

การดำเนินการทดลอง

ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการทดลองออกเป็น 3 ขั้นตอนตัวยกันคือ

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพของดินเหนียวจังหวัดสุรินทร์ทั้ง 2 แหล่ง

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพ และการถอดแบบของส่วนผสม เนื้อดินปืน หั้งก่อนและหลังการเผา

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการทดสอบความเหมาะสมในการขึ้นรูปผลิตภัณฑ์เชรามิกส์

ขั้นตอนที่ 1

การทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพของดินเหนียวจังหวัดสุรินทร์ทั้ง 2 แหล่ง ผู้วิจัยได้ ลำดับขั้นตอนไว้ดังภาพ 8 โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 นำดินเหนียวซึ่งมาจากหน้าผิวดินลีกลงไปประมาณ 1 - 1.5 เมตร ในแต่ละแหล่ง มาตากแห้งแล้วบดย่อย

1.2 นำเนื้อดินบืนมาทำการแยกสิ่งเจือปนต่าง ๆ ออกจากเนื้อดินโดยการผสมน้ำหนักให้ 1 วัน ก่อนที่จะนำมาทำการทดสอบย่อยอีกครั้ง

1.3 ทำการทดสอบ โดยเครื่องบดผสมดิน ซึ่งใช้ระยะเวลาในการทดสอบประมาณ 3 ชั่วโมง

1.4 นำดินที่ผ่านการทดสอบโดยการแยกสิ่งเจือปนด้วยตะแกรงร่องขนาด 100 เมช นำออกมาราคาทำการกรองดินบนมุนปลาสเตอร์ เพื่อให้ดินมีความแข็งตัวขึ้นพอที่จะนำมาทำการขันรูปแห่งทดสอบได้

1.5 นำดินสูรินทร์ในแต่ละแหล่งมาทำเป็นแท่งทดสอบดังภาพ 6 มีลักษณะเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดความกว้าง 1.5 เซนติเมตร หนา 1.5 เซนติเมตร และยาว 12 เซนติเมตร ด้วยพิมพ์กด โดยทำแหล่งละ 15 แท่ง

1.6 นำแท่งทดสอบมาทำการทดสอบอย่างในอุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส แล้วจึงนำแท่งทดสอบในแต่ละแท่งไปหาค่าการทดสอบตัวก่อนการเผา และค่าความแข็งแรงของเนื้อดินก่อนการเผา

1.7 นำแท่งทดสอบแหล่งละ 10 แท่งที่เหลือไปเผาในอุณหภูมิ 900, 1,000, 1,100, 1,200 และ 1,300 องศาเซลเซียส ตามลำดับ

1.8 นำแท่งทดสอบที่ผ่านการเผาในแต่ละช่วงอุณหภูมิไปวัดระยะเพื่อหาค่าการทดสอบตัวของเนื้อดินบืน บันทึกค่าที่ได้

1.9 นำแท่งทดสอบไปทดสอบหาค่าความแข็งของเนื้อดินหลังการเผา ในแต่ละอุณหภูมิตามเครื่องทดสอบความแข็งแรง บันทึกค่าที่ได้

1.10 แท่งทดสอบที่ผ่านการหาค่าความแข็งจากข้อ 1.9 นำมาหาค่าการดูดซึมน้ำ โดยรีบ้านหนักก่อนนำไปต้ม และนำไปต้มในน้ำเดือดทิ้งไว้ 2 ชั่วโมง จากนั้นจึงปล่อยทิ้งไว้จนเย็น แล้วนำมาเข็ดน้ำบันผิวของเนื้อดินออก นำมาซึ่งน้ำหนักอีกครั้ง บันทึกค่าที่ได้

1.11 บันทึกสิ่งของเนื้อดินที่ปรากฏหลังจากการเผา

1.12 ทำการทดสอบคุณสมบัติทางเคมีของเนื้อดินบืนโดยนำดินสูรินทร์แหล่งบ้านใหม่ และดินสูรินทร์แหล่งบ้านน้ำคั่ล่า ที่ขาดจากแหล่งตากแห้งแล้งลงไปในเคราเว็บล์เพลทีกรัมวิทยาศาสตร์ บริการ กระทรวงอุตสาหกรรม โดยวิเคราะห์แร่ธาตุ และออกไซด์ที่สำคัญดังนี้ SiO_2 , Al_2O_3 , Fe_2O_3 , CaO , MgO , Na_2O , K_2O และค่า L.O.I. โดยเครื่องเอ็กซ์เรย์ ดิแฟรงก์โรนิเตอร์

ขั้นตอนที่ 2

การทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพของเนื้อดินปั้นสโตนแวร์ จากส่วนผสมของดินสูรินทร์ ผู้วิจัยได้จำแนกขั้นตอนไว้ดัง ภาพ 9 โดยมีการจัดจำแนกขั้นตอนไว้ดังนี้

2.1 นำส่วนผสมของเนื้อดินปั้นที่ได้จากการคำนวณในตารางสามเหลี่ยมด้านเท่า จำนวน 72 ตัวอย่าง มาซึ่งตัวอย่างละ 1,000 กรัม

2.2 นำส่วนผสมของเนื้อดินปั้นมาบดผสม โดยวิธีบดเบี้ยกให้เวลาในการบด 3 ชั่วโมง และปรับความถ่วงจำเพาะให้อยู่ในระดับ 1.65 - 1.80 โดยการเติมน้ำและใช้เดี่ยมชิลิเกตบันทึก ปริมาณของน้ำและใช้เดี่ยมชิลิเกต

2.3 ทดสอบการให้ลดตัวของน้ำดิน ด้วยเครื่องทดสอบการให้ลดตัว บันทึกเวลาที่ได้

2.4 ทดสอบขั้ตราการหล่อขึ้นของเนื้อดิน โดยการหล่อในแบบพิมพ์ทดสอบ บันทึกความหนาของเนื้อดินในเวลา 5 นาที 10 นาที 20 นาที

2.5 นำเนื้อดินปั้นทั้งหมด 72 สูตร มาหล่อแท่งทดลอง กำหนดความกว้าง และยาว ดัง แสดงในภาพ 6 เพื่อทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพในการทดสอบการหดตัวก่อนเผาและหลังเผา ตัวอย่างละ 6 แท่ง ทดสอบความแข็งแรงก่อนเผาและหลังเผา ตัวอย่างละ 6 แท่ง และทดสอบการดูดซึมน้ำตัวอย่างละ 6 แท่ง

2.6 นำแท่งทดลองมาอบแห้งในอุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส

2.7 วัดค่าการหดตัวของแท่งทดสอบก่อนการเผา ทดสอบความแข็งแรงก่อนการเผา

2.8 นำแท่งทดสอบเผาเตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊สอุณหภูมิ 1,250 องศาเซลเซียส

บรรยายแบบขอเชิญชวน

2.9 ทำการทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพของเนื้อดินปั้นหลังการเผา โดยทำการทดสอบคุณสมบัติการหดตัวหลังจากการเผา การดูดซึมน้ำ ความแข็งแรงและสีของเนื้อดินที่ประกอบด้วยหลังจากการเผา

2.10 นำมาคัดเลือกเนื้อดินปั้นตัวอย่างที่มีคุณภาพดีที่สุดเพื่อนำมาขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ โดยการขึ้นรูปด้วยวิธีการหล่อ โดยผู้เขียนวางแผนด้านเครื่องปั้นดินเผา

ขั้นตอนที่ 3

การนำส่วนผสมที่เหมาะสมที่สุด มาทำการทดสอบความเหมาะสมในการชั้นภูปลิตภัณฑ์ เชรามิกส์ ผู้วิจัยได้ลำดับขั้นตอนของการทดลองไว้ดังภาพ 10 โดยมีการจัดลำดับขั้นตอนไว้ดังต่อไปนี้

3.1 ทำการออกแบบผลิตภัณฑ์เชรามิกส์ โดยอาศัยหลักการออกแบบ และสามารถเป็นของที่ระลึกของจังหวัดสุรินทร์

3.2 ผลิตต้นแบบจากแบบที่ได้ในขั้นตอนของการออกแบบ พร้อมกับทำแบบพิมพ์สำหรับการผลิตภัณฑ์

3.3 คัดเลือกเนื้อดินปืนจากส่วนผสมที่ได้ที่สุดจากการเลือกของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แก่ รองศาสตราจารย์อัญวัฒน์ สว่างผล ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ วงศิริกุล อาจารย์นิวัตร พัฒนา โดยผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดนี้ได้ผ่านประสบการณ์ในการทำงานทางด้านเครื่องปั้นดินเผาไม่น้อยกว่า 10 ปี (ดังแสดงในภาคผนวก ข) โดยได้ทำการคัดเลือกผลการทดลองในขั้นตอนที่ 2 เพื่อนำมาทำการชั้นภูปลิตภัณฑ์โดยวิธีการหล่อแบบ

3.4 เตรียมส่วนผสมของเนื้อดินปืน จำนวน 5 กิโลกรัม

3.5 บดย่อยตัวถูกด้วยหม้อบดในเวลา 3 ชั่วโมง

3.6 ชั้นภูปลิตภัณฑ์โดยวิธีการหล่อแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านความเหมาะสมในการชั้นภูป้องเนื้อดินปืน คุณสมบัติในภาษาพูดของเนื้อดินปืนก่อนการเผาและหลังการเผา ดังต่อไปนี้

1 คุณสมบัติทางภาษาพูดของเนื้อดินปืนก่อนการเผา

1.1 การทดสอบเมื่อแห้ง วิเคราะห์โดยการวัดความเย้ายা�ขของแท่งทดสอบก่อนอบและหลังอบ นำมาคำนวณหาค่าของการทดสอบ

1.2 ความแข็งแรงของเนื้อดินปืนก่อนการเผา วิเคราะห์โดยการใช้เครื่องทดสอบความแข็งแรงของตัวถูกด้วย และนำไปคำนวณหาค่าความแข็งแรง

2 คุณสมบัติทางภาษาพูดของเนื้อดินปืนหลังการเผา

2.1 การทดสอบภาษาหลังการเผา วิเคราะห์โดยการวัดความเย้ายা�ขของแท่งทดสอบก่อนเผาและหลังเผา นำไปคำนวณหาค่าของการทดสอบตัวหลังเผา

2.2 ความแข็งแรงหลังแพ้ วิเคราะห์โดยใช้เครื่องทดสอบความแข็งแรงของวัตถุดิบ และนำไปคำนวณหาค่าความแข็งแรง

2.3 การดูดซึมน้ำ วิเคราะห์จากน้ำหนักโดยการซั่งแห้งทดลองก่อนต้มและหลังต้ม นำมาคำนวณหาค่าของการดูดซึมน้ำ

2.4 สีของเนื้อดิน สังเกตจากสีของเนื้อดินที่ป้ำกฏจากเนื้อดินปั้นหลังแพ้ใน อุณหภูมิ 1,250 องศาเซลเซียส

3 คุณสมบัติทางเคมี

3.1 ทดสอบคุณสมบัติทางเคมีด้วยเครื่องเอ็กซ์เรย์ ดิแฟร์กโตรามิเตอร์ ซึ่งจะ วิเคราะห์ผลออกมาในรูปของแร่ธาตุ และออกไซด์ต่างๆ

4 คุณสมบัติในการหล่อแบบ

4.1 ปริมาณน้ำที่ใช้ผสมในเนื้อดินปั้น วิเคราะห์จากปริมาตรน้ำที่ใช้กับน้ำหนักของ วัตถุดิบ นำมาคำนวณหาปริมาตรของน้ำ

4.2 ปริมาณที่ซ้ายในการกระจายลอยตัววิเคราะห์จากปริมาณของสารใช้เดิน ชิลเกตกับน้ำหนักของวัตถุดิบนำมาคำนวณหาค่าของสารซ้ายในการกระจายลอยตัว

4.3 การโหลดตัวของน้ำดิน วิเคราะห์จากอัตราการโหลดตัวของน้ำดินที่โหลดผ่าน ก้าม ทดสอบโดยจับเวลาของการโหลดตัว

4.4 อัตราการหล่อ วิเคราะห์จากความหนาของเนื้อดินปั้นที่ได้จากการหล่อ ซึ่งใช้ เวลา 5 นาที 10 นาที 20 นาที กำหนดการหล่อหน้าดิน

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลทดลอง

สูตรหาค่าการทดสอบตัวก่อนแพ้ (Rhodes. 1972 : 200)

$$\text{ร้อยละของการทดสอบตัวก่อนแพ้} = \frac{\text{ความยาวก่อนอบ} - \text{ความยาวหลังอบ}}{\text{ความยาวก่อนอบ}} \times 100$$

สูตรหาค่าการหดตัวหลังเผา (Rhodes. 1972 : 200)

$$\text{ร้อยละของการหดตัวหลังเผา} = \frac{\text{ความยาวก่อนเผา} - \text{ความยาวหลังเผา}}{\text{ความยาวก่อนอบ}} \times 100$$

สูตรหาค่าความแข็งแรงของเนื้อดินปืน (Andrews. 1957 : 44)

$$R = \frac{3WL}{2bh^2}$$

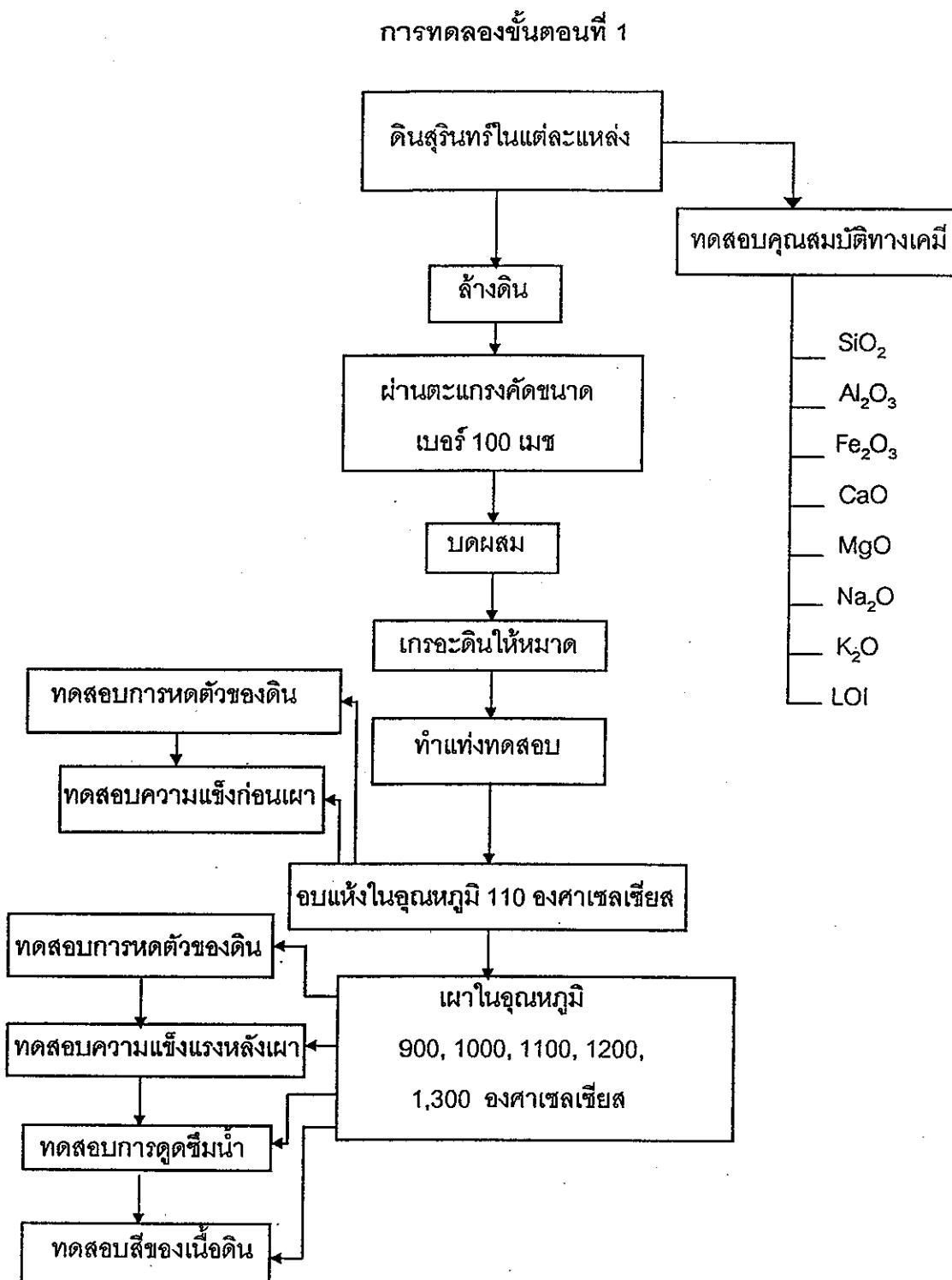
- โดย R = ค่าความแข็งแรง มีหน่วยเป็นกิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร
 (Kg/Cm^2)
- W = แรงกดที่ใช้แห่งทดลองหัก
- L = ระยะห่างของแท่นรองรับแห่งทดลอง
- b = ความกว้างของแห่งทดลอง
- h = ความสูงของแห่งทดลอง

สูตรหาค่าการดูดซึมน้ำ (Rhodes. 1974 : 311)

$$\text{ร้อยละของการดูดซึมน้ำ} = \frac{\text{น้ำหนักที่อิ่มตัว} - \text{น้ำหนักที่แห้ง}}{\text{น้ำหนักที่แห้ง}} \times 100$$

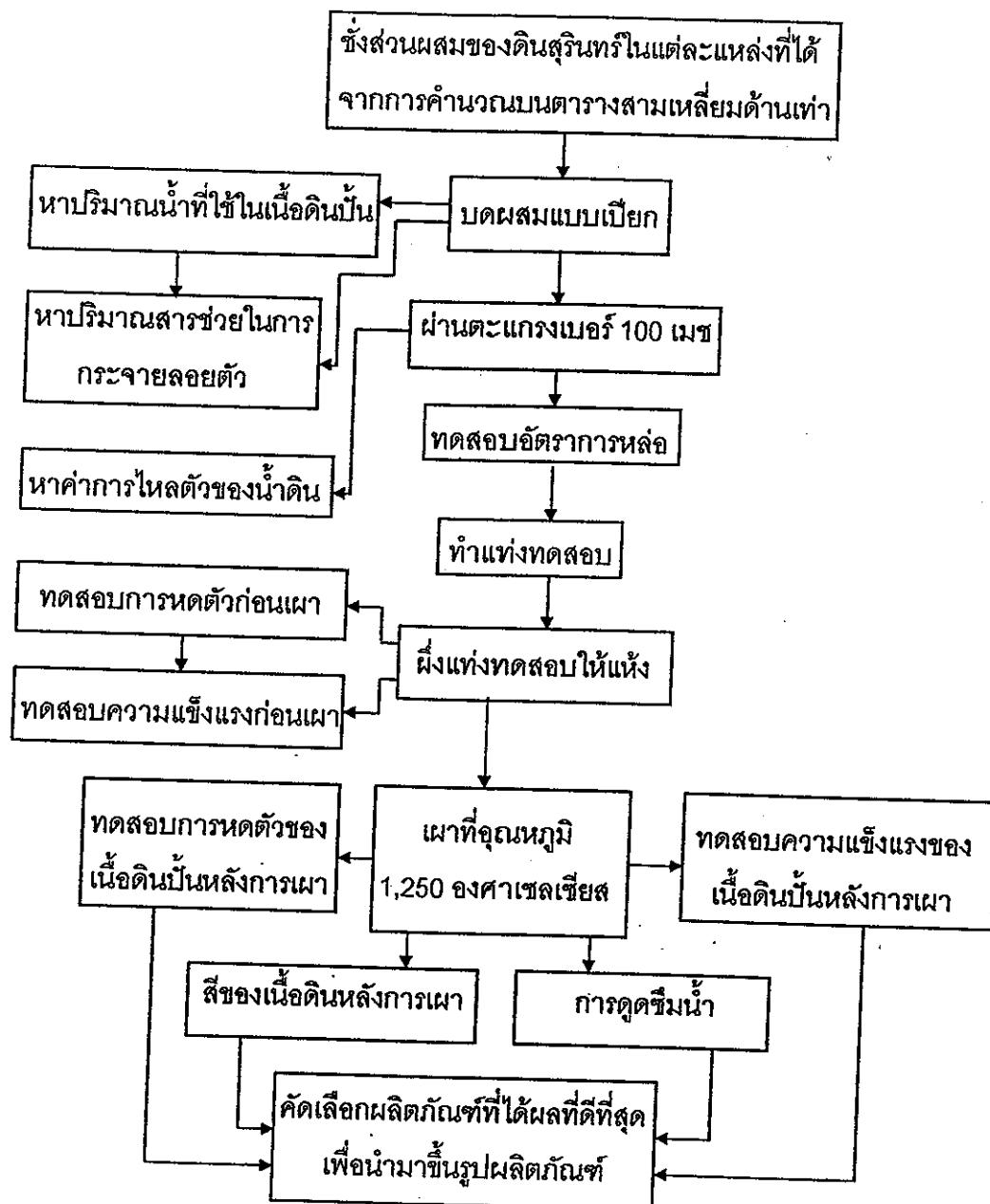
สูตรหาปริมาณน้ำที่ใช้ผสมในเนื้อดินปืน

$$\text{ร้อยละของน้ำที่ใช้ผสมในเนื้อดินปืน} = \frac{\text{ปริมาณน้ำที่ใช้}}{\text{น้ำหนักตั้งต้น} + \text{ปริมาตรน้ำที่ใช้}} \times 100$$

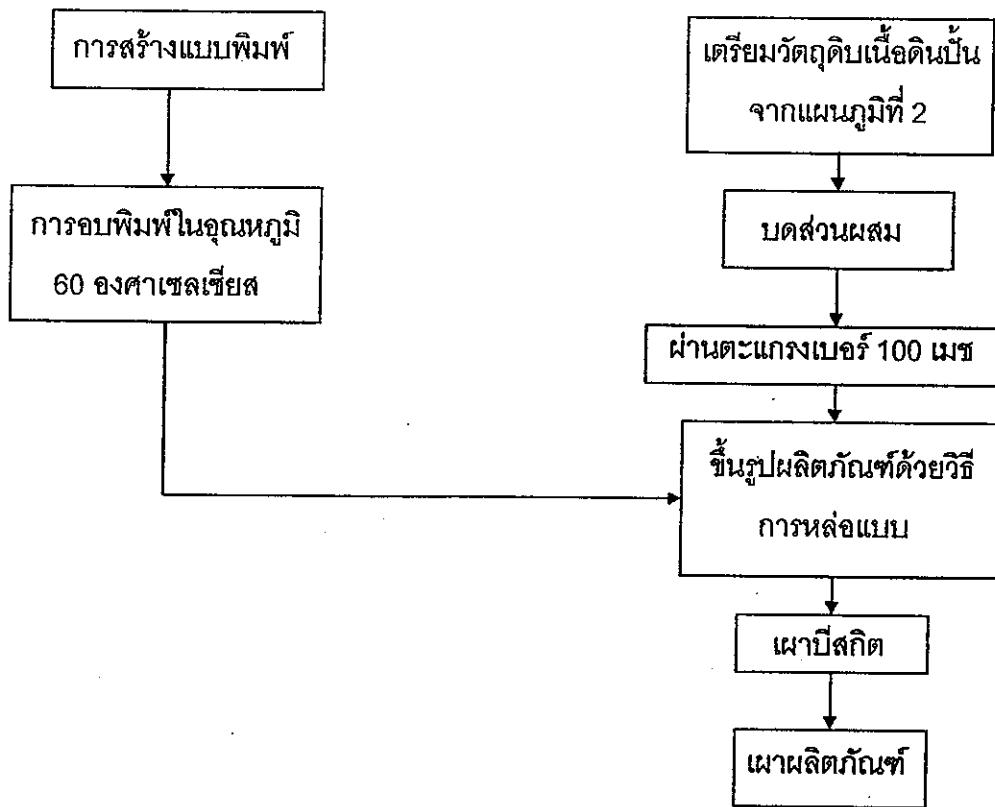
ภาพ 8 แผนภูมิแสดงการทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพ และคุณสมบัติทางเคมีของสูรินทร์ ในแต่ละแหล่ง

การทดลองขั้นตอนที่ 2

ภาพ 9 แผนภูมิแสดงการทดสอบการขันรูปด้วยวิธีการหล่อ และการคุณสมบัติทางกายภาพ ก่อนและหลังการเผา

การทดลองขั้นตอนที่ 3

ภาพ 10 แผนภูมิแสดงกระบวนการขั้นรูปผลิตภัณฑ์